

OPROSTAJNO PISMO- SEHIDSKA DZENAZA-STADION "SKELA" 25.07.2010.- DELKIC MIDHETA

, poslao sudbin musizæ
Utorak, 27 Juli 2010

Esselamu-alejkum,
Prije tacno 18 godina iz logora smrti „Keraterm“ odvedena su moja dva brata, zajedno sa stotinama Bosnjaka koji su tih dana vodeni na tkz. „radnu obavezu“.
Prezivjeli logorasi mi ispricase da su vidjeli i kad su ih doveli i kad su ih odveli. Ispricase mi kako je izgledao onaj koji ih je doveo i odveo. Cak mi rekose da znaju da je bio kondukter na relaciji “BRDO” i opisase mi ga toliko dobro da se sjetih tacno ko bi to mogao biti. Zajedno sa mojom bracom i rodacima bio je i tetkin sin koji je tkd. radio kao kondukter na istoj relaciji. Slucajnost?! Kakve li ironije!!!

Jer bas tetkin sin bijase najkrvaviji kad su ih doveli u logor. Novac za kartu nisu imali pa im je, valjda zbog toga, izlazak iz logora i voznja vojnim transporterom bila posljednja voznja.

NIKAD SE NISU VRATILI!!! Cijenu posljednje voznje platili su svojim zivotom.

Vec desetu godinu svaki dan prolazim kraj bivseg konduktera za kojeg sam sigurna da je odveo moju bracu. Ali nemocna sam da ista ucinim jer vecina prezivjelih logorasa od izlaska iz logora pokusava nastaviti “svoj zivot” i sanjati nove, ljepse sne. I zbog bezbjednosti svoje djece ne mogu potvrditi da li je to taj kondukter. Ne sluteci da je jednim dijelom saucesnik u zlocinu koji se desio njemu samome. Braneci bezbjednost svojih sinova i ne sluti kako sinovi moga i mnoge druge brace u dubini duse ceznu i vape...ne za dobrim autom, ne za markiranom jaknom, ne za ludim provodom! Oni imaju samo jedan san: da saznaju gdje su kosti njihovih oceva i da ih pokopaju. Ali svi sute! Sanjaju nove, ljepse sne! I nije ih briga sto su snovi mnogih oceva i sinova prekinuti i ostali nedosanjani.

Drugi opet hoce da nam zatvore identifikacioni centar, ne znajuci da bi nam tada ukrali i posljednju nadu da ce ikada biti pronadeni i identifikovani nasi najmiliji.

Kazu da su porodice krive sto ne mogu identifikovati vise tijela.

Treci opet kazu da trebamo graditi suzivot, oprostiti sve i ici dalje.

Danas u ime porodica sehida, kad moja tuga puni 18 godina i zvanicno postaje punoljetna, uzimam sebi za pravo da svima kazem da nema vise cekanja! Sva moguca pravdanja su iskoristena! U ime svih oceva koji godinama preturaju po grobnicama trazeci bilo sta od svojih sinova, u ime svih majki koje nemocno cekaju da Fatihu prouce na sinovom mezarju, u ime svih kcerki i sinova koji svoje rodendane, mature, ispите, zenidbe i udaje i sve lijepe i teske dogadaje prozivljavaju bez svojih oceva... U IME SVIH SEHIDA!

Danas sa ovog tuznog skupa vapajem duse koja boli...MOLIM!

Prezivjeli logorasi, zaustavite na trenutak svoje snove, skupite hrabrost i prijavite zlocince, svjedocite...! Vi koji radite identifikacije ubrzajte vasa istrazivanja!

A vama koji kazete da treba graditi suzivot dajemo za pravo da je tako!

Molimo nase komsije Srbe, one koji zlocin koji se desio, u dubini duse svoje osuduju, neka progovore, neka u ime sreće svoje djece pokazu prstom na krivce, neka kazu gdje se nalaze kosti nasih najmilijih. A onda cemo pruziti ruke jedni drugima i graditi bolju i ljepsu buducnost u nasem Prijedoru!

U suprotnom, svima porucujem da ima ona druga, neizbjezna, a koja se zove “Bozja” pravda i ona ce stici i presuditi.

Hvala Allahu da danas i pored velike tuge i bola u mome srcu nema mjesta za mrznju.

Molim Svevisnjeg Gospodara, svega znanog i neznanog da svima nama podari snagu znanja da spoznamo i shvatimo vaznost nasih sehida. AMIN!